

Editorial

Ha passat ja un any de les eleccions municipals que van donar la majoria absoluta al PSC al nostre municipi, i tot indica que la política del govern del Sr. Blanco continuarà com fins ara: més orientada a guanyar eleccions que no els reptes que té plantejats el nostre municipi. Les maneres de governar, basades únicament en la majoria que té en el ple municipal, han descafeïnat qualsevol promesa electoral i alhora han vulnerat l'esperit democràtic del ple de l'Ajuntament.

La seves maneres de governar l'han allunyat de qualsevol voluntat de consens, de cooperació amb la resta de forces polítiques representades a l'Ajuntament. El tristament famós «rodillo socialista» sembla haver fet niu al nostre municipi. Maneres prepotents han conduït el govern municipal a confondre la legitimitat que li dona una majoria amb un no deixar participar a la resta de forces polítiques. D'espatlles a legítims representants del nostre ajuntament es decideix l'ordenació del territori i es tiren endavant polítiques que afectaran a la totalitat del municipi. Aquesta actitud es veu reflectida amb contractes directes a despatxos amics amb un alt cost econòmic, amb polítiques que semblen pagaments a favors electorals, negant informació, mantenint regidories sense cap mena de criteri, desmantellant polítiques socials, etc..

En l'àmbit social l'equip de govern del PSC, per fins merament electorals, ha col·locat Ribes i les Roquetes al llindar de la fractura social, d'espatlles un de l'altre i amb possibilitats de greuges comparatius i desequilibris importants. El seu tarannà excloent els porta a l'enfrontament directe amb representants d'amplis sectors socials com són les associacions de pares i mares d'escola, associacions de veïns, associacions de comerciants, etc.. als quals el Sr. Blanco intenta treure legitimitat pel fet de voler fer sentir la seva veu des del teixit social de la societat sense entrar en els engranatges partidaris.

Econòmicament, nosaltres creiem, que el govern de majoria absoluta no fa sinó retornar a la tristament coneguda manera de fer de la legislatura última del Sr. Blanco, el qual va deixar-nos un ajuntament completament arruïnat i desprestigiat. La lectura dels pressupostos per aquest anys (en el seu moment ja denunciats per UM-9) ens indica una total falta d'ingressos, una generació excessiva de dèficit i un augment exagerat de la despesa i els impostos. El govern Blanco, per incapacitat, ha abandonat la política de les subvencions i ha optat per la via perillosa del crèdit, i per una exageració de projectes encarregats, encara sense saber a qui.

Davant aquest panorama UM-9 lluny de plegar veles, continuarà treballant, com sempre des d'un referent progressista i de compromís social i polític fent valer la veu de tots i totes aquelles que van dipositar la seva confiança en la construcció d'un model de municipi basat en la modernitat, la solidaritat i l'honradesa

El calaix

L'AJUNTAMENT D'EN BLANCO ELABORA UN PLA ESTRATÈGIC MUNICIPAL.

El número 3 del butlletí de l'actual Ajuntament de Sant Pere de Ribes, repartit el febrer de 2001, anuncia en la primera pàgina que s'inicia elaboració del Pla estratègic Municipal. Trobàvem a faltar aquesta iniciativa perquè es tracta d'un dels espectacles típics de la propaganda de l'alcalde Blanco entestat en traslladar a Sant Pere de Ribes allò que en altres municipis s'ha demostrat que no serveix per a res. Per qui es vulgui estalviar la lectura dels arguments que s'exposaran a continuació, vagi per endavant que **els plans estratègics són un dels majors enganys amb els que ens venen obsequiant determinats polítics incapaçs d'aportar res d'original a la seva gestió.**

En teoria, aquests plans són processos de formulació de pactes territorials en àmbits concrets que involucren en la formulació i aplicació als diferents agents socials presents en el territori. Consisteixen en un procés interactiu que combina l'elaboració de diferents anàlisis elaborats per especialistes que tracten sobre la realitat territorial (en el nostre cas el Municipi de Sant Pere de Ribes) i que un cop elaborats es pretén que seran difosos abastament i debatuts per tots aquelles que siguin convidats el fòrum que l'Ajuntament muntarà al respecte. Es tracta de reunir en un debat a tots aquells que puguin representar quelcom en els diferents aspectes de la vida municipal: com en l'economia (empresaris, comerciants, sindicats...); la vida associativa (entitats cíviqes, moviments ecologistes, i altres associacions...); educació, sanitat i a persones representatives amb coneixements específics que puguin aportar quelcom al debat. En teoria, el resultat d'aquest procés haurà d'orientar la posterior actuació dels agents participants i, de rebot, la del conjunt de la societat, encapçalats pel propi ajuntament, amb l'objectiu comú d'aconseguir els objectius que s'hagin proposat...

Com la majoria de muntatges propagandístics, aquest conte en teoria meravellós en la pràctica acostuma a esdevenir un frau. Efectivament de dinamització territorial que, en no comptar amb un referent legal que la faci executiva, depèn única i exclusivament de la solvència capacitat de persuasió de l'administració actuant i de la bona voluntat dels agents econòmics suposadament involucrats. En el cas del nostre municipi, l'anterior etapa de govern socialista que va portar a la ruïna l'Ajuntament i l'incompliment dels propis actes administratius de l'Ajuntament en temes de tanta importància com la revisió del Pla general d'urbanisme demostren la manca de credibilitat de l'actual equip de govern.

Pel que fa als agents econòmics que puguin participar en el Pla estratègic que proposa l'equip de govern, no cal ser cap savi per entendre que la seva aportació al desenvolupament del municipi s'ha supeditarà a la taxa de beneficis que d'ella n'esperin i llur aportació a l'interès comú dependrà de la qualitat de les polítiques endegades per l'Administració. La resta de participants en el pla estratègic no poden aspirar a més que a jugar el paper de simples espectadors de l'autobombo d'en Blanco. Ningú es pensi que exagerem, l'experiència galdosa del Pla estratègic que ens va regalar, fa anys, el Consell Comarcal del Garraf, amb actes tant pomposos com les anomenades «Jornades de debat comarcal», convocades a Vilanova el mes d'abril de 1991, no ha tingut un millor fi que el que la tradició atribueix al «Cagalastics». Algun antics companys que, junt amb nosaltres hi van participar en aquestes jornades ens en podrien fer cinc cèntims d'aquesta qüestió, perquè per a la resta de ciutadans de la Comarca el Pla estratègic comarcal ni tant sols ha existit...

Denunciem la ineficàcia dels plans estratègics perquè no tenen caràcter executiu.

Com tothom sap l'aprovació dels plans comporta l'adopció de decisions que d'una o altre forma afecten a tercers i, per tant, la seva eficàcia requereix de la capacitat de generar obligacions. La funció social de la propietat recollida en les nostres lleis, habilita a l'Administració a redactar plans que generen drets i obligacions. Així, els plans d'urbanisme, emprats en la Llei del sòl, són d'obligat compliment en relació a l'edificació i usos del sòl; les lleis de finançament estableixen les condicions en que els ens públics han de desenvolupar la seva gestió i la planificació sectorial determina l'actuació dels governs en matèries com les carreteres, els ports o la gestió de l'aigua. La planificació afecta el camp privat en quant a costos, inversions i recursos a disposar.

La planificació constitueix un instrument bàsic en l'actuació de l'administració pública, tant pel que fa al seu funcionament intern, com és el cas dels pressupostos, com en les seves relacions amb els particulars, a través dels diferents plans territorials o sectorials. Tot i la varietat de formes que adopta la planificació, un dels trets característics comuns a tots els plans és l'obligatorietat. Això significa coses que els objectius establerts pel pla, han de tenir la seva correspondència en el compromís ferm de l'administració en quan a mobilitzar els recursos necessaris per a la seva aplicació, que hauran de ser recollits en els pressupostos de la corporació.

El procediment de formació és un altre dels trets comuns en la formació dels plans, si més aquells que són de caire territorial, en tots els casos la participació ha de ser un requisit indefugible en la planificació del territori. En correspondència amb l'anterior, els efectes són els qualsevol norma legal i obliguen als particulars i a la pròpia administració. Aquesta obligatorietat en quan a la seva aplicació, derivada de la pròpia Llei, que afecta al planejament urbanístic i a la resta de plans executius, no inclou al planejament estratègic que en el millor dels casos es redueix a una manifestació de voluntats per a part qui el promou.

La pretesa participació que ofereix el govern socialista contrasta amb l'hermetisme amb el que recentment va liquidar el Pla general aprovat per l'Ajuntament en l'anterior legislatura i la posterior tramitació del «seu pla». Però en realitat l'anunci d'un pla estratègic no pot amagar el tancament d'un govern de majoria absoluta que es nega a dialogar amb les forces majoritàries de l'oposició. L'anunciat pla no és més que una cortina de fum amb la que el govern Blanco pretén amagar els problemes i incertes que planen sobre el municipi: les escoles i la sanitat a Ribes; el model territorial d'acord amb les aspiracions dels ciutadans de Ribes i Les Roquetes; un desenvolupament econòmic que garanteixin la sostenibilitat del municipi; una política social que doni resposta a la inseguretat que plana sobre bona part del municipi; etcètera.

En aquests moments el municipi de Sant Pere de Ribes ha d'iniciar el camí que permeti als ciutadans de Ribes i Les Roquetes decidir el seu futur, iniciar l'aplicació de l'auditoria medioambiental que es va aprovar en la passada legislatura i fer front a la multitud de problemes que es derivaran d'un Pla general redactat d'esquena als ciutadans, en cas que la Generalitat l'aprovi. Es tracta de tres grans reptes que no haurien de ser diluïts per una nova mostra d'amiguisme per part de l'equip de govern, com no hi ha dubte que serà l'encàrrec del Pla estratègic.

Grup de Debat Territorial d'Unitat Municipal Nou.

TREBALLEM PER LA PAU

Després de tant de temps i d'aixecar una forta polseguera (manifestacions, concentracions, plantades, mocions.) entre amplis sectors socials, culturals, mediàtics i polítics del nostre país, un cop més (en plena «democràcia»), el passat dia 27 de maig, l'exhibició prepotent, armamentística i militarista de l'exèrcit espanyol es va realitzar en el lloc on és menys estimat, a Barcelona, davant («segons dades oficials») 20.000 persones i sota un fort control policial. Aquesta imatge contrastava amb la resposta dels grups pacifistes repressaliats per les forces de seguretat a la P. Espanya i amb les 4.5000 persones que es concentraren al Parc de la Ciutadella per denunciar un cop més que les desfilades són la punta de l'iceberg de tota una estructura de negocis, poder, autoritarisme i corrupció, que tan sols genera mort, espoliació i genocidi.

Des de Ribes, UM-9 també va contribuir a la mobilització popular, convocant concentracions, presentant mocions per mostrar el nostre rebuig a la desfilada, donant suport a les iniciatives unitàries i pacífiques que es manifestessin contra la desfilada i adherint-nos al manifest 2000 promogut per la ONU. Aquesta moció fou rebutjada pels representants dels grups municipals del PSC-PSOE i el PP de Sant Pere de Ribes, que un cop més es van girar d'esquena a la realitat social i van pujar un graó més en l'encobriment d'un comerç d'armes injust i hipòcrita, responsable, entre altres coses, del manteniment de conflictes bèl·lics al món i les seves injustes morts.

RIBES LES ROQUETES, municipi antiracista

Durant la setmana del 3 al 10 de juny, el nostre municipi va acollir unes noves jornades de reivindicació i de solidaritat, organitzades per diferents entitats del nostre municipi, amb el suport de diferents organitzacions, col·lectius i institucions. Els eixos bàsics d'aquestes jornades van ser tres: la denúncia de la llei d'estrangeria, la sensibilització sobre el deute extern i el suport a la plataforma de la Rigoberta Menchú. D'acord amb la línia que ens caracteritza, Unitat Municipal 9 també hi vam donar suport, ja que entenem que cal estar actius davant les injustícies socials i que s'han de denunciar les agressions que pateixen els sectors més febles per part dels poders polítics, econòmics, socials i culturals si aspirem a eliminar la exclusió social i a afavorir la construcció d'una societat oberta i plural basada en la justícia social, on tots/tes tinguem les mateixes oportunitats.

RIGOBERTA MENCHU

Unitat Municipal 9, juntament amb d'altres entitats i col·lectius de Ribes, participa en la Plataforma contra la Impunitat a Guatemala, formada per entitats de tot Catalunya, en suport a Rigoberta Menchú en la seva determinació i coratge perquè hi hagi veritat i es faci justícia en el genocidi que es va cometre a Guatemala. Davant d'un genocidi només hi ha dos camins: el de la impunitat o el de la justícia, que és el que ha escollit la Premi Nobel de la Pau en presentar una querella per genocidi, tortures i terrorisme d'Estat en contra dels generals, excaps d'Estat i d'altres càrrecs guatemalencs. Aquesta querella ha despertat la ira dels criminals contra Rigoberta Menchú. L'acusen de traïció a la pàtria, han intentat ridiculitzar-la i rep moltes pressions i xantatges. Des d'aquí li donem el nostre suport i la nostra solidaritat.

Local9

Ensenyament públic a Ribes: una lluita que cal continuar.

El ple ordinari del mes de març Unitat Municipal 9 va presentar una moció de reprovació de la política d'ensenyament que segueix l'actual equip de govern del PSC-PSOE a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes. Pràcticament a la meitat de la legislatura el balanç és absolutament desolador.

Nosaltres som del parer que en aquest tema des de l'Equip de Govern no s'ha defensat els interessos del municipi, el Sr. Regidor d'Ensenyament Pau Fleta ha considerat enemics a tots els interlocutors a nivell del poble, així s'ha limitat a dir contra Unitat Municipal 9, que tots els problemes venien de l'anterior legislatura, a l'Associació de Mares i Pares, que estaven manipulats i a l'equip directiu que no actuava professionalment. Mentrestant i d'una forma quasi amagada i submissa, anava acceptant tot el que el Departament d'Ensenyament deia respecta a les obres del IES Can Puig i del calendari de construcció de la nova Escola de Primària a Ribes.

Malauradament des del PSC-PSOE no hi ha hagut ni transparència ni voluntat de diàleg, i aquest dos punt son fonamentals per poder tirar endavant una política coherent en matèria d'Ensenyament, però en una situació prou difícil com la que tenim, aquests punts són bàsics. Sense transparència ni diàleg no es pot tenir credibilitat. El desprestigi de l'acció política del Sr. Pau Fleta, es fonamenta en aquests pilars, més una incapacitat de prendre qualsevol tipus de decisió i una desconfiança malaltissa a qualsevol interlocutor de caràcter local.

Les conseqüències de seguir aquesta línia ha estat un procés de lluita per part de les mares i pares de l'escola el Pi enfront el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya perquè compleixi les seves obligacions, i contra l'Ajuntament per la seva confusió i manca de recolzament de l'escola pública en aquest procés.

La situació, hores d'ara, es prou dolenta per l'ensenyament públic a Ribes. Les obres de Can Puig, diuen que s'acabaran el febrer de 2002 (que es el termini màxim d'execució que te l'empresa), el curs proper s'iniciarà amb tres escoles, El Pi, Costarets i la Nova, que estarà ubicada amb barracons al pati dels Costarets, i encara no tenim cap calendari per la construcció de la nova escola de primària i tant sols per l'adequació de Can Puig con espai provisional.

I mentrestant el Sr. Pau Fleta va dient, no hi ha cap problema, Ribes va be en matèria d'ensenyament. Es clar que encara no li deuen haver explicat que una cosa es estar al govern i l'altre governar.